

แนวปฏิบัติสู่ความเป็นเลิศด้านการบริหารระบบการจัดการเรียน การสอนอีเลิร์นนิ่ง หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ในสถาบันการศึกษาเอกชน

Guideline to Best Practice of E-Learning Management System in Bachelor of Nursing Science Program of Private Institution

วันเพ็ญ แสงสงวน* ประกอบ คุณารักษ์

Wanphen Sangsanguan* Pragob Kunarak

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชีย ปทุมธานี ประเทศไทย 12110

Graduate School, Eastern Asia University, Pathum Thani, Thailand 12110

บทคัดย่อ

งานวิจัยมีจุดประสงค์เพื่อสร้างแนวปฏิบัติสู่ความเป็นเลิศด้านการบริหารระบบการจัดการเรียนการสอน อีเลิร์นนิ่งตามกรอบการบริหาร PIE Model ศึกษาแบบผสมวิธีแบบการอธิบายตามลำดับ หน่วยการศึกษาวิจัยคือ สถาบันการศึกษาพยาบาลเอกชน 6 แห่งได้รับการรับรองการบริหารสถาบันระดับสูงสุดจากสภาการพยาบาลเป็นเวลา 5 ปี กลุ่มตัวอย่างเลือกแบบเจาะจงใช้แบบสอบถามการปฏิบัติด้านการจัดการเรียนการสอนอีเลิร์นนิ่งตามกรอบ PIE Model มี 7 องค์ประกอบ คือ การบริหารระบบ เทคโนโลยีและโครงสร้างพื้นฐาน การออกแบบรายวิชา อาจารย์ นักศึกษา การสอน และการประเมินผล มีค่าความตรง 0.95 ความเที่ยง 0.98 แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง ค่าความตรง 0.95 รวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณด้วยแบบสอบถามออนไลน์ วิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา ข้อมูลเชิงคุณภาพได้จากการสัมภาษณ์ วิเคราะห์ด้วยการสังเคราะห์เนื้อหา ผลวิจัยพบว่า 1) สภาพปัจจุบันการบริหารจัดการเรียนการสอนอีเลิร์นนิ่งอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.34, SD = 0.58) 2) ผู้บริหารควรเลือกใช้แนวปฏิบัติอีเลิร์นนิ่งตามกรอบ PIE Model อย่างเหมาะสมทุกขั้นตอน ตั้งแต่การวางแผนการดำเนินงานและประเมินผล 3) แนวปฏิบัติได้รับการรับรองโดยผู้เชี่ยวชาญ 9 คนที่ระดับมากที่สุด และมีค่าพิสัยระหว่างควอร์ไทล์ผ่านเกณฑ์ทุกข้อทุกองค์ประกอบ (IQR $\leq$ 1.50) ดังนั้นแนวปฏิบัติที่พัฒนาขึ้นเหมาะสมที่จะนำไปใช้จริง จึงเสนอให้สถาบันการศึกษาพยาบาลบูรณาการทั้ง 7 องค์ประกอบภายใต้กรอบ PIE Model เพื่อยกระดับการบริหารจัดการระบบการจัดการเรียนการสอนอีเลิร์นนิ่งในยุคดิจิทัล.

คำสำคัญ: แนวปฏิบัติสู่ความเป็นเลิศ, การบริหารระบบการจัดการเรียนการสอนอีเลิร์นนิ่ง, หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต, สถาบันการศึกษาเอกชน

Corresponding Author: *E-mail: Wanphen@eau.ac.th

นักศึกษาปริญญาเอกหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชีย

วันที่รับ (Received) 13 มี.ค. 2568 วันที่แก้ไขเสร็จ (Revised) 23 ส.ค. 2568 วันที่ตอบรับ (Accepted) 30 ส.ค. 2568

Abstract

This research was aimed to establish a guideline for best practice of e-learning management by exploring a mixed-method approach through a sequential explanatory design based on the PIE Model. The unit of analysis consisted of six private nursing institutions accredited with the highest level of institutional management by the Thailand Nursing and Midwifery Council for five years. All participants were selected using purposive sampling. The research instruments included the questionnaire on the implementation of e-learning management based on the PIE Model, comprising seven factors: 1) e-learning management system, 2) technology and infrastructure, 3) course design, 4) instructors, 5) learners, 6) instruction, and 7) evaluation. And a content validity of 0.95 and a reliability coefficient of 0.98, while the interview had a content validity of 0.95. Quantitative data were collected via an online questionnaire and analyzed with descriptive statistics, whereas qualitative data were gathered through interviews and analyzed using content analysis. The results revealed that 1) The current state of e-learning management was high ($\bar{X} = 4.34$, $SD = 0.58$). 2) The administrators needed to select the guideline at every step of the e-learning management system through the PIE Model, wherever applicable from the analyses for planning, implementation, and evaluation for improvement. 3) The proposed guidelines were certified by nine experts at the highest level, with interquartile ranges for every item and component ≤ 1.50 . Therefore, the developed best practice guidelines were accepted. Consequently, nursing education institutions are advised to integrate all seven components with PIE Model to elevate e-learning management in the digital era.

Keywords: Best Practice, E-Learning Management System, Bachelor of Nursing Science Program, Private Institution

บทนำ

ปัจจุบัน การจัดการเรียนการสอนอีเลิร์นนิ่งได้กลายเป็นแนวทางสำคัญในการพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตที่ต้องการทั้งความรู้ทางทฤษฎีและทักษะปฏิบัติที่สอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพ และระบบการบริการทางสุขภาพที่เปลี่ยนแปลงไป สุขภาพดิจิทัลที่เป็นผลจากความเจริญทางเทคโนโลยี ปัญญาประดิษฐ์ และระบบการจัดการข้อมูลทางสุขภาพ นวัตกรรมทางการแพทย์

ในรูปแบบต่างๆ กำลังเปลี่ยนแปลงระบบการดูแลสุขภาพทั่วโลก ทำให้การดำเนินชีวิตของมนุษย์เปลี่ยนไปจากแต่ก่อนอย่างสิ้นเชิง¹ ดังนั้นการศึกษายาบาลต้องปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล โดยมุ่งพัฒนาบัณฑิตให้มีสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคมยุคใหม่

นับตั้งแต่สถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 ที่เริ่มต้นในปี ค.ศ.2019 เทคโนโลยีกลายเป็นปัจจัยที่ทำให้แทรกซึมเข้าสู่การดำรงชีวิตของมนุษย์ไม่เว้นทั้งระบบการศึกษา

และระบบสุขภาพ² ความรวดเร็วของการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นผสมรวมกับความผันผวนของโลกในแบบ VUCA World ที่ไม่สามารถคาดเดาอะไรได้ ทำให้สถาบันการศึกษาส่วนใหญ่จัดการเรียนการสอนแบบผสมผสาน (blended learning) คือใช้วิธีการเรียนในห้องเรียนแบบดั้งเดิมผสมกับการเรียนการสอนอีเลิร์นนิ่ง เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมรับมือกับโรคอุบัติใหม่และภัยสุขภาพระดับโลก³ ซึ่งขณะนี้ความก้าวหน้าในการศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตมีการใช้เทคโนโลยีในการสอนมากขึ้น เช่น การสอนโดยใช้การจำลองสถานการณ์ (Simulation-based learning) เป็นต้น การฝึกปฏิบัติโดยใช้เทคโนโลยีเข้าช่วย อาจารย์ต้องมีความรู้ในด้านเทคโนโลยี ซึ่งในปัจจุบันอาจารย์มีความพร้อมในด้านนี้น้อยกว่าด้านอื่นๆ^{4,5} นอกจากนี้ปัญหาความไม่พร้อม เช่น โครงสร้างพื้นฐานคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ตความเร็วสูง ทีมสนับสนุน ทีมผู้บริหารหรือด้านการเงินงบประมาณ ทุกอย่างมีผลต่อการบริหารจัดการระบบการจัดการเรียนการสอนอีเลิร์นนิ่งทั้งสิ้น แต่ถ้าพิจารณาถึงประโยชน์ที่จะได้รับที่จะเกิดขึ้นกับนักศึกษาโดยตรง มีความ

คุ้มค่า และสอดคล้องกับบริบทของยุคดิจิทัลที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว⁴

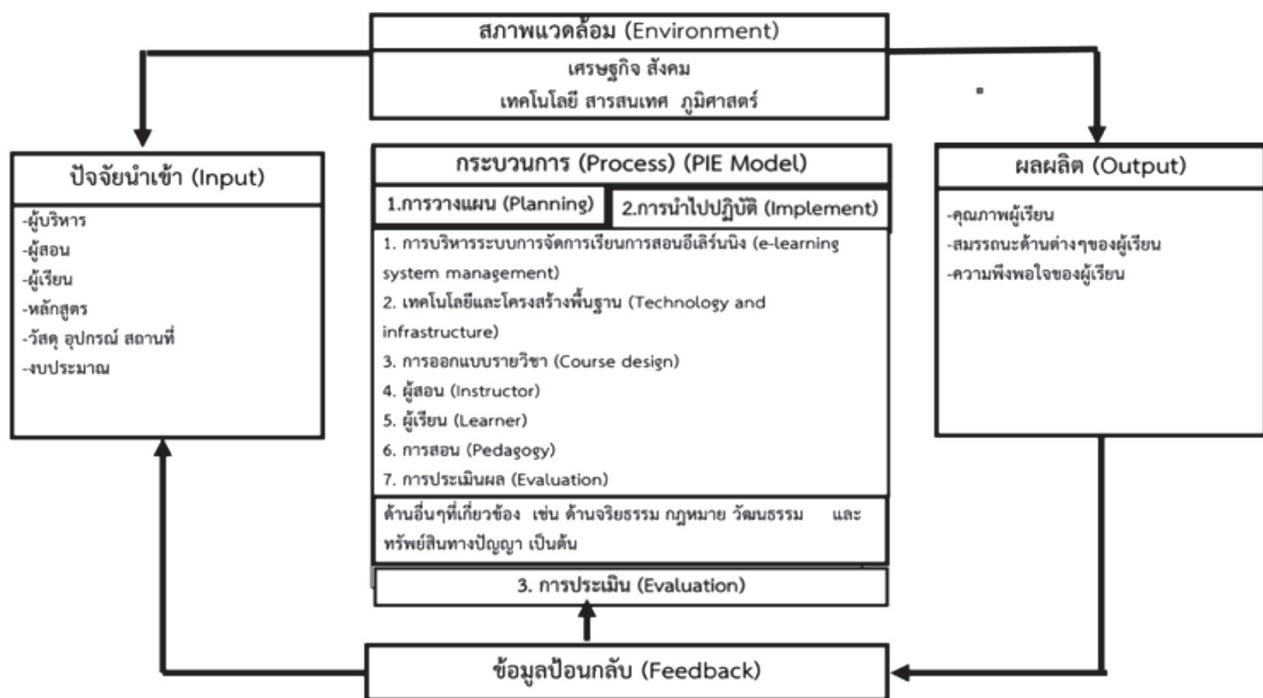
จะเห็นได้ว่า การพัฒนาแนวปฏิบัติในการบริหารระบบการจัดการเรียนการสอนอีเลิร์นนิ่ง ในหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต มีความสำคัญต่อการผลิตพยาบาลให้มีสมรรถนะความสามารถตรงตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต⁶ โดยเฉพาะในสถาบันการศึกษาเอกชนที่ต้องแข่งขันและพัฒนาให้เทียบเท่ากับมาตรฐานระดับสากล แต่จากการสืบค้นข้อมูล พบว่าการศึกษาด้านการบริหารระบบมีน้อย ที่พบส่วนใหญ่เป็นการบริหารจัดการรายวิชา และไม่ได้ระบุรูปแบบการบริหารที่นำมาใช้อย่างชัดเจน จึงเป็นที่มาของงานวิจัยครั้งนี้ที่มุ่งศึกษารูปแบบในการบริหารระบบการจัดการเรียนการสอนอีเลิร์นนิ่งด้วยการสังเคราะห์งานวิจัยในและต่างประเทศ และใช้รูปแบบบริหารระบบแบบ PIE Model⁷ เป็นที่มาของงานวิจัยนี้ คือ แนวปฏิบัติสู่ความเป็นเลิศด้านการบริหารระบบการจัดการเรียนการสอนอีเลิร์นนิ่ง หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ในสถาบันการศึกษาเอกชน

จุดประสงค์การวิจัย

งานวิจัยนี้มีจุดประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันของการปฏิบัติด้านการบริหารระบบการจัดการเรียนการสอนอีเลิร์นนิ่ง หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ในสถาบันการศึกษาเอกชน 2) เพื่อสร้างแนวปฏิบัติสู่ความเป็นเลิศด้านการบริหารระบบการจัดการเรียนการสอนอีเลิร์นนิ่ง หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ในสถาบันการศึกษาเอกชน และ 3) เพื่อตรวจสอบยืนยันแนวปฏิบัติสู่ความเป็นเลิศด้านการบริหารระบบการจัดการเรียนการสอนอีเลิร์นนิ่ง หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ของสถาบันการศึกษาเอกชน ในด้านความเหมาะสม ความเป็นไปได้ ความสอดคล้อง และความเป็นประโยชน์ ในการนำแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศไปใช้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยใช้ทฤษฎีระบบของ Bela H. Banathy ที่เป็นผู้บุกเบิกการใช้ทฤษฎีระบบทางด้านการศึกษารวมด้วย ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต ข้อมูลย้อนกลับ และ สิ่งแวดล้อม⁸ เป็นกรอบแนวคิด การศึกษาในครั้งนี้เน้นเฉพาะกระบวนการที่ประกอบด้วยองค์ประกอบเจ็ดด้าน ได้แก่ การบริหารระบบการจัดการเรียนการสอนอีเลิร์นนิ่ง เทคโนโลยีและโครงสร้างพื้นฐาน การออกแบบรายวิชา อาจารย์ นักศึกษา การสอน และการประเมินผล และบริหารด้วย PIE Model ประกอบด้วยสามขั้นตอน คือ การวางแผน การนำแผนไปปฏิบัติ และการประเมิน⁹ โดยองค์ประกอบเจ็ดด้าน ได้จากการสังเคราะห์งานวิจัย^{10,11,12} ที่สืบค้นย้อนหลังเจ็ดปี ระหว่าง ค.ศ.2017-2023 ในฐานข้อมูลของ ERIC, PubMed, Science Direct, ProQuest, Scopus, และ Google Scholar คำสำคัญ ได้แก่ แนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ การบริหารระบบการจัดการเรียนการสอนอีเลิร์นนิ่ง และการศึกษาพยาบาล และมีเกณฑ์การคัดเลือก คือ 1) ข้อมูลที่ได้ต้องแสดงถึงแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศของการบริหารระบบการจัดการเรียนการสอนอีเลิร์นนิ่งที่เป็นงานวิจัยหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต 2) เป็นงานวิจัยฉบับเต็ม 3) ตีพิมพ์ในช่วงเวลาที่กำหนด 4) เป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เกณฑ์การคัดออก คือ 1) เป็นงานวิจัยที่มีเนื้อหาไม่สอดคล้องกับที่ต้องการ 2) เป็นบทคัดย่อ 3) ช่วงเวลาที่ตีพิมพ์ไม่อยู่ในช่วงที่กำหนด 4) ตีพิมพ์เป็นภาษาอื่น ๆ ซึ่งพบงานวิจัยที่ตรงตามเกณฑ์ที่ต้องการ จำนวน 11 เรื่อง เป็นงานวิจัยต่างประเทศ จำนวนเก้าเรื่อง งานวิจัยในประเทศไทย จำนวนสองเรื่อง^{10,11,12} นำมาสังเคราะห์เป็นแนวปฏิบัติสู่ความเป็นเลิศด้านการบริหารระบบการจัดการเรียนการสอนอีเลิร์นนิ่ง หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต มีเจ็ดองค์ประกอบดังที่กล่าวมา

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยประเภท Exploratory sequential mixed method design เริ่มด้วยการวิจัยเชิงปริมาณ และตามด้วยการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อรวบรวมข้อมูลเชิงลึกเพิ่มเติมผลการวิจัยให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น ทั้งในแง่ของความสอดคล้อง และในส่วนที่แตกต่าง เพื่อตอบปัญหาการวิจัยให้ครอบคลุม^{13,14,15} ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ประกอบด้วยระยะที่ 1 สร้างแนวปฏิบัติด้านการบริหารระบบการจัดการเรียนการสอนอีเลิร์นนิ่งจากการสังเคราะห์งานวิจัย ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ย้อนหลังเจ็ดปี (2017-2023) ระยะที่ 2 ศึกษาสภาพปัจจุบันของการบริหารการระบบการจัดการเรียนการสอนอีเลิร์นนิ่ง หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ในสถาบันการศึกษาพยาบาลเอกชน จำนวนหกแห่ง โดยใช้แบบสอบถามการปฏิบัติตามแนวทางการบริหารระบบการจัดการเรียนการสอนอีเลิร์นนิ่งตามกรอบแนวคิด PIE Model โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่าแบบไลเคิร์ตหกสเกลห้าระดับ จำนวน 75 ข้อ วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณได้ผลเป็นข้อมูลแสดงเป็นสภาพปัจจุบัน และสร้างข้อคำถามสำหรับแบบสัมภาษณ์ ใช้สัมภาษณ์ผู้บริหารหกสถาบัน ระยะที่ 3 นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลมาสร้างเป็น (ร่าง) แนวปฏิบัติสู่ความเป็นเลิศโดยผสมผสานข้อมูลเชิงปริมาณและข้อมูลเชิงคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด และนำแนวปฏิบัตินี้ ส่งผู้เชี่ยวชาญ

จำนวนเก้าคน เพื่อประเมินรับรองยืนยัน ด้านความเหมาะสม ความเป็นไปได้ ความสอดคล้อง และความเป็นประโยชน์ หลังจากนั้น จึงได้แนวปฏิบัติสู่ความเป็นเลิศด้านการบริหารระบบการจัดการเรียนการสอนอีเลิร์นนิ่ง หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ในสถาบันการศึกษาเอกชน

หน่วยวิเคราะห์ข้อมูล คือ สถาบันการศึกษาเอกชน หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตที่ได้รับการรับรองสถาบันจากสภาการพยาบาล สูงสุดห้าปี จำนวนทั้งหมดหกสถาบัน กลุ่มตัวอย่างข้อมูลเชิงปริมาณ ด้วยการเลือกแบบเจาะจง¹³ เป็นอาจารย์พยาบาลที่ปฏิบัติงานในสถาบันการศึกษาเอกชน หกแห่ง มีประสบการณ์การสอนอีเลิร์นนิ่ง อย่างน้อยสองปี จำนวน 210 คน กลุ่มตัวอย่างข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้บริหารสถาบันแห่งละหนึ่งคนรวมหกสถาบัน

การพิทักษ์สิทธิ์กลุ่มตัวอย่างการวิจัย รหัสโครงการ 1/2567 เอกสารรับรองเลขที่ SN 2567-09 วันที่ 15 สิงหาคม 2567 จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย

เครื่องมือในการวิจัย และคุณภาพของเครื่องมือ

1. เครื่องมือวิจัยเชิงปริมาณเป็นแบบสอบถามการปฏิบัติด้านการบริหารการจัดการเรียนการสอนอีเลิร์นนิ่งตามกรอบ PIE Model (ด้านการวางแผน การนำไปปฏิบัติ และการประเมินผล) จำนวน 75 ข้อ ได้จากสังเคราะห์งานวิจัย

ทั้งในและต่างประเทศ จำนวน 11 เรื่อง ตรวจสอบความตรง
เชิงเนื้อหา (content validity) โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน
สามคน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษา
ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนการสอนอีเลิร์นนิ่งในหลักสูตร
พยาบาลศาสตรบัณฑิต และผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยี
สารสนเทศด้านการจัดการเรียนการสอนอีเลิร์นนิ่ง ค่า IOC
เท่ากับ 0.95 ซึ่งอยู่ในระดับสูง¹⁷ และตรวจสอบค่าความเที่ยง
ได้เท่ากับ 0.98 ด้วยการทำไปทดสอบกับกลุ่มที่มีความคล้ายคลึง
กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน และคำนวณด้วย Cronbach's
alpha ซึ่งอยู่ในระดับสูง แปลผลได้ว่าแบบสอบถามมีความเที่ยง
อยู่ในเกณฑ์ที่น่าเชื่อถือ¹³

2. เครื่องมือวิจัยเชิงคุณภาพ เป็นแบบสัมภาษณ์
กึ่งมีโครงสร้าง ประกอบด้วยคำถามเปิด เกี่ยวกับการบริหารองค์
ประกอบทั้งเจ็ดด้านของการบริหารระบบการจัดการเรียน
การสอนอีเลิร์นนิ่งแบบ PIE Model เพื่อรวบรวมข้อมูลในเชิง
ลึก มีค่าความตรง (IOC) เท่ากับ 0.95 โดยมีขั้นตอนการตรวจ
สอบความตรงเชิงเนื้อหาเหมือนกับแบบสอบถามเชิงปริมาณ
และผู้เชี่ยวชาญจำนวนสามคนเป็นชุดเดียวกัน¹³

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ หลังจาก
ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัยแล้ว ผู้วิจัยได้จัดทำหนังสือ
ขออนุญาตเก็บข้อมูลจากมหาวิทยาลัย และนำเสนอถึงผู้บริหาร
ทั้งหกสถาบัน เมื่อได้รับอนุญาตจึงติดต่อกับผู้ประสานงาน
แต่ละสถาบันเพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย และขอความ
ร่วมมือส่งแบบสอบถามออนไลน์ แก่อาจารย์ผู้สอนในหลักสูตร
พยาบาลศาสตรบัณฑิต ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และดำเนินการ
รวบรวมข้อมูล

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยได้รับ
อนุญาตจากมหาวิทยาลัยเพื่อเก็บข้อมูลโดยใช้การสัมภาษณ์
แบบกึ่งมีโครงสร้าง ดำเนินการแบบรายบุคคล โดยสัมภาษณ์
โดยตรง พบหน้ากัน และผ่านออนไลน์ ตามความสะดวกของ
ผู้ให้ข้อมูล ก่อนสัมภาษณ์ได้ชี้แจงวัตถุประสงค์ ขอความยินยอม
ในการบันทึกเสียง และยืนยันการรักษาความลับของข้อมูล
จากนั้นจึงบันทึกและถอดความข้อมูลเพื่อวิเคราะห์เชิงคุณภาพ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณดำเนินการโดยใช้
สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
เพื่อวิเคราะห์ความคิดเห็นและความถี่ของการปฏิบัติตามองค์
ประกอบของ PIE Model จากแบบสอบถามที่ใช้มาตราส่วน
ประมาณค่าแบบไลเคิร์ต 5 ระดับโดยแปลผลค่าเฉลี่ยดังนี้:
4.50–5.00 เท่ากับมากที่สุด, 3.50–4.49 เท่ากับมาก, 2.50–3.49
เท่ากับปานกลาง, 1.50–2.49 เท่ากับน้อย, 1.00–1.49 เท่ากับ
น้อยที่สุด¹³

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ข้อมูลได้รับ
การถอดความอย่างเป็นคำต่อคำและอ่านทวนหลายรอบเพื่อ
สร้างความเข้าใจบริบท จากนั้นดำเนินการกำหนดรหัส (coding)
ตามประเด็นที่สอดคล้องกับกรอบ PIE Model รวบรวมรหัสที่มีนัย
คล้ายคลึงกันเป็นหมวดหมู่ย่อย แล้วสังเคราะห์ขึ้นเป็นธีมหลัก
ด้วยวิธี content analysis เชิงอุปนัย สุดท้ายเชื่อมโยงธีม
เหล่านี้กับองค์ประกอบทั้ง 7 ด้านของ PIE Model เพื่อสรุปข้อ
ค้นพบเชิงลึกและจัดทำแนวปฏิบัติที่เหมาะสมต่อบริบท
การจัดการเรียนการสอนอีเลิร์นนิ่ง¹³

ผลการวิจัย

ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างเชิงปริมาณ เป็น
อาจารย์พยาบาลในสถาบันการศึกษาหกแห่ง จำนวน 210 คน
มีประสบการณ์สอนอีเลิร์นนิ่งอย่างน้อย 2 ปี ส่วนใหญ่เป็น
เพศหญิง 197 คน (93.80%) อายุระหว่างมากกว่า 50–60 ปี
64 คน (30.48%) วุฒิการศึกษาส่วนใหญ่ระดับปริญญาโท
159 คน (75.71%) มีประสบการณ์สอนอีเลิร์นนิ่ง 6–10 ปี
มากที่สุด 81 คน (38.57%) และสาขาการพยาบาลที่พบมาก
ที่สุดคือการพยาบาลผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ 42 คน (20%)

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ
แสดงสภาพปัจจุบันของการบริหารระบบการจัดการเรียน
การสอนอีเลิร์นนิ่งขององค์ประกอบเจ็ดด้าน ดังตารางที่ 1

ตาราง 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานขององค์ประกอบการบริหารระบบการจัดการเรียนการสอนอิเล็กทรอนิกส์ (n=210)

องค์ประกอบการบริหาร	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)	การแปลผล
1. การบริหารระบบการจัดการเรียนการสอนอิเล็กทรอนิกส์	4.38	0.60	มาก
2. เทคโนโลยีและโครงสร้างพื้นฐาน	4.42	0.56	มาก
3. การออกแบบรายวิชา	4.39	0.61	มาก
4. อาจารย์	4.26	0.58	มาก
5. นักศึกษา	4.21	0.54	มาก
6. การสอน	4.24	0.67	มาก
7. การประเมินผล	4.45	0.53	มาก
ค่าเฉลี่ย	4.34	0.58	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่าสภาพปัจจุบันการบริหารระบบการจัดการเรียนการสอนอิเล็กทรอนิกส์ องค์ประกอบทั้งเจ็ดด้านมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}= 4.34$) และมีการกระจายตัวของข้อมูลอยู่ในระดับต่ำ ($SD=0.58$) แปลผลได้ว่าสถาบันการศึกษาเอกชน มีการปฏิบัติด้านการบริหารระบบการจัดการเรียนการสอนอิเล็กทรอนิกส์แต่ละองค์ประกอบในระดับมากใกล้เคียงกัน และมีสามองค์ประกอบ คือ อาจารย์ นักศึกษา และการสอน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก แต่ต่ำกว่าองค์ประกอบอื่นๆ (อาจารย์ $\bar{X}= 4.26$, $SD=0.58$; นักศึกษา $\bar{X}= 4.21$, $SD=0.54$; การสอน $\bar{X} = 4.24$, $SD=0.67$)

ตอนที่ 2 แนวปฏิบัติสู่ความเป็นเลิศที่สร้างขึ้นประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 แนวปฏิบัติสู่ความเป็นเลิศที่เกิดจากการผสมผสานข้อมูลเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพในรูปแบบการบริหารด้วย PIE Model ผ่านการวิเคราะห์สังเคราะห์ พัฒนาเป็นแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practices) มี 140 แนวทางการปฏิบัติ ได้แก่ องค์ประกอบ 1 การบริหารระบบการจัดการเรียนการสอนอิเล็กทรอนิกส์ แนวปฏิบัติคือ 1) การบริหารบุคคล 2) การบริหารวิชาการ 3) การบริหารงบประมาณ รวม 23 แนวทาง องค์ประกอบ 2 เทคโนโลยีและโครงสร้างพื้นฐาน แนวปฏิบัติคือ 1) ความพร้อมต่อการใช้งาน 2) ความง่ายในการเข้าถึง และ 3) ความเพียงพอต่อจำนวนผู้ใช้งาน รวม 20 แนวทาง องค์ประกอบ 3 การออกแบบรายวิชา แนวปฏิบัติคือ 1) การออกแบบรายวิชา 2) การนำรายวิชาไปดำเนินการ รวม 15 แนวทาง องค์ประกอบ 4 อาจารย์แนวปฏิบัติคือ 1) ความรู้ด้านเนื้อหา 2) ความรู้ด้านเทคโนโลยี และ 3) ความรู้ด้านวิธีการสอน รวม 25 แนวทาง องค์ประกอบ

5 นักศึกษา แนวปฏิบัติคือ 1) การเตรียมนักศึกษา 2) การบริการที่นักศึกษาได้รับ และ 3) การประเมินนักศึกษา รวม 18 แนวทาง องค์ประกอบ 6 การสอน แนวปฏิบัติคือ 1) วิธีการสอน 2) การใช้สื่อการสอน และ 3) การปฏิสัมพันธ์ระหว่างสอน รวม 29 แนวทาง องค์ประกอบ 7 การประเมินผล แนวปฏิบัติคือ 1) ด้านการประเมินรายวิชา และ 2) ด้านการประเมินระบบ รวม 10 แนวทาง รวม 7 องค์ประกอบ มีแนวทางการปฏิบัติทั้งหมด 140 แนวทาง

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพเกี่ยวกับการนำเทคโนโลยีใช้ในการบริหารทั้งเจ็ดองค์ประกอบจากข้อมูลการสัมภาษณ์ พบรูปแบบการใช้งาน 3 ระดับตามขั้นตอนของ PIE Model ได้แก่ 1) ใช้ทั้งหมด 2) ใช้บางส่วน และ 3) ไม่ใช้สรุปได้ดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 การวางแผน พบว่า ด้านเทคโนโลยีและโครงสร้างพื้นฐานมีการใช้เทคโนโลยีทั้งหมด ส่วนองค์ประกอบอื่นใช้บางส่วนร่วมกับวิธีการแบบดั้งเดิม ขั้นตอนที่ 2 การนำไปปฏิบัติ พบว่า หกองค์ประกอบใช้เทคโนโลยีทั้งหมด ยกเว้นด้านอาจารย์ใช้บางส่วนร่วมกับวิธีการแบบดั้งเดิม ขั้นตอนที่ 3 การประเมินผล พบว่า ทั้งเจ็ดองค์ประกอบใช้บางส่วนร่วมกับวิธีการประเมินแบบดั้งเดิม สรุปได้ว่าเทคโนโลยีถูกนำมาใช้ในทุ้องค์ประกอบของระบบการจัดการเรียนการสอนอิเล็กทรอนิกส์โดยมีการใช้มากที่สุดในขั้นตอนการนำไปปฏิบัติขณะที่ขั้นตอนการวางแผนและการประเมินยังคงใช้ร่วมกับวิธีการแบบดั้งเดิม

ตอนที่ 3 ผลการประเมินแนวปฏิบัติสู่ความเป็นเลิศด้านการบริหารระบบการจัดการเรียนการสอนอิเล็กทรอนิกส์ในหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตของสถาบันการศึกษาเอกชน

ครอบคลุม 7 องค์ประกอบหลัก โดยผู้เชี่ยวชาญเก่า คนประเมิน
ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ ความสอดคล้อง และความเป็น

ประโยชน์¹⁵ ผลการประเมินผ่านเกณฑ์ค่าพิสัยระหว่างควอร์ไทล์
(IQR ≤ 1.50)²¹ ตามตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการประเมินคุณภาพของแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศในการบริหารระบบการจัดการเรียนการสอนอีเลิร์นนิ่ง ในด้านความ
เหมาะสม ความเป็นไปได้ ความสอดคล้อง และความเป็นประโยชน์ (n=9)

องค์ประกอบ	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้		ความสอดคล้อง		ความเป็นประโยชน์	
	ค่ามัธยฐาน (Median)	(IQR=Q3 -Q1)	ค่ามัธยฐาน (Median)	(IQR=Q3 -Q1)	ค่ามัธยฐาน (Median)	(IQR=Q3 -Q1)	ค่ามัธยฐาน (Median)	(IQR=Q3-Q1)
1. การบริหารระบบการจัดการเรียนการสอนอีเลิร์นนิ่ง	5.00	0.17	5.00	0.13	5.00	0.00	5.00	0.00
2. เทคโนโลยีและโครงสร้างพื้นฐาน	5.00	0.00	5.00	0.26	5.00	0.13	5.00	0.00
3. การออกแบบรายวิชา	5.00	0.70	5.00	0.00	5.00	0.00	5.00	0.00
4. อาจารย์	5.00	0.10	5.00	0.05	5.00	0.05	5.00	0.00
5. นักศึกษา	5.00	0.19	5.00	0.19	5.00	0.26	5.00	0.00
6. การสอน	5.00	0.34	5.00	0.00	5.00	0.00	5.00	0.00
7. การประเมินผล	5.00	0.00	5.00	0.00	5.00	0.00	5.00	0.00

จากตารางที่ 2 การประเมินความเหมาะสม
ความเป็นไปได้ ความสอดคล้อง และความเป็นประโยชน์โดย
ผู้เชี่ยวชาญ ใช้แบบสอบถามความคิดเห็นเป็นแบบมาตราส่วน
ลิเคิร์ท 5 ระดับ และการแปลผลใช้ค่ามัธยฐาน เป็นตัวแทนข้อมูล
ซึ่งผลในตารางอยู่ในช่วง 4.20-5.00 คะแนน หมายถึง ผลการ
ประเมินทุกด้านมีความสอดคล้องกันในระดับมากที่สุด¹⁷ และมี
ค่าพิสัยระหว่างควอร์ไทล์ ผ่านเกณฑ์ทุกข้อ (IQR ≤ 1.50)¹⁷ สรุป
ได้ว่าแนวปฏิบัติสู่ความเป็นเลิศในการบริหารระบบการจัดการ
เรียนการสอนอีเลิร์นนิ่งผ่านเกณฑ์ทุกข้อของทุกองค์ประกอบ

การอภิปรายผลการวิจัย

สภาพปัจจุบันของการบริหารระบบการจัดการเรียน
การสอนอีเลิร์นนิ่งตามองค์ประกอบเจ็ดด้านบริหารแบบ
PIE Model จากตารางที่ 1 พบว่า ในทุกองค์ประกอบ มีค่าเฉลี่ย
อยู่ในระดับมาก อภิปรายได้ว่า ประเด็นที่ 1 องค์ประกอบด้าน
อาจารย์ นักศึกษา และการสอน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก
แต่เมื่อเปรียบเทียบกับองค์ประกอบอื่นพบว่ามีความเฉลี่ย
ต่ำกว่าเล็กน้อยอภิปรายได้ว่าในการจัดการเรียนการสอนของ
ทั้งสามองค์ประกอบมีการใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือ ต้องใช้
ความรู้ด้านเทคโนโลยี แต่การเรียนการสอนในปัจจุบันเป็นแบบ
ผสมผสาน¹⁶ มีทั้งการเรียนในชั้นเรียนปกติและการฝึกปฏิบัติที่
แหล่งฝึกทำให้อาจารย์และนักศึกษามีนำเทคโนโลยีมาใช้แล้ว
แต่กรณี¹⁶ ทำให้ได้คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าองค์ประกอบอื่นๆ^{10,12}
ประเด็นที่ 2 องค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุดมีคะแนน

สูงสุด คือการประเมินผล อธิบายได้ว่าเป็นขั้นตอนที่นำ
เทคโนโลยีมาใช้มาก เนื่องจากใช้ง่าย สะดวก รวดเร็ว แต่ที่ไม่
ได้คะแนนเฉลี่ยในระดับมากที่สุด เนื่องจากในขั้นตอนนี้มีการใช้
เทคโนโลยีร่วมกับวิธีการประเมินแบบดั้งเดิม เช่น การสังเกต
และการสัมภาษณ์ เนื่องจากการเรียนการสอนของหลักสูตร
พยาบาลศาสตรบัณฑิตต้องการประเมินทั้งด้านปริมาณและ
คุณภาพที่แม่นยำและครอบคลุม¹⁵ ประเด็นที่ 3 ทุกองค์ประกอบ
มีผลคะแนนเฉลี่ยในระดับมาก แต่ไม่มีองค์ประกอบใดที่ได้
คะแนนเต็ม 5.00 อธิบายได้ว่าในแต่ละองค์ประกอบยังต้องได้
รับการพัฒนาเพิ่มเติม โดยเฉพาะเมื่อพิจารณาบริบทของ
สถาบันการศึกษาพยาบาลเอกชนทั้งหกแห่ง ซึ่งแม้ได้รับการ
รับรองจากสภาการพยาบาลในระดับสูงสุดห้าปี แต่รูปแบบ
การจัดการเรียนรู้นั้นการเรียนการสอนอีเลิร์นนิ่งในลักษณะ
เสริม (supplementary) ไม่ใช่รูปแบบหลัก³ ส่งผลให้การบูรณา
การเทคโนโลยีไม่เต็มรูปแบบและเป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้
คะแนนเฉลี่ยของแต่ละองค์ประกอบไม่ถึงระดับสูงสุด¹¹

ในการวิจัยนี้การสร้างแนวปฏิบัติสู่ความเป็นเลิศ
ด้านการบริหารระบบการจัดการเรียนการสอนอีเลิร์นนิ่ง ได้มา
จากการผสมผสานข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ที่รวบรวมได้
ผ่านการวิเคราะห์ สังเคราะห์ พัฒนาเป็นแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ
มีทั้งหมดเจ็ดองค์ประกอบคือองค์ประกอบ 1 การบริหารระบบ
การจัดการเรียนการสอนอีเลิร์นนิ่ง มีแนวปฏิบัติสามด้านคือ
1) บริหารวิชาการ ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์และดำเนินการเชิงรุก
คณะและมหาวิทยาลัยมีนโยบายสอดคล้องกัน ใช้รูปแบบบริหาร

PIE Model¹⁰ 2) บริหารบุคคล จัดทำแผนการพัฒนาอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนเน้นสร้างสมรรถนะด้านเทคโนโลยี¹⁰ 3) บริหารงบประมาณการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย² ร่วมกับการบริหารของคณะ องค์กรประกอบ² เทคโนโลยีและโครงสร้างพื้นฐาน มีแนวปฏิบัติสามด้าน คือ 1) ความพร้อมต่อการใช้งาน จัดเตรียมระบบการเรียนรู้ แหล่งสืบค้นข้อมูล อุปกรณ์และเทคโนโลยีและสัญญาณอินเทอร์เน็ต ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยที่สรุปถึงความพร้อมของระบบ ความเสถียรของสัญญาณอินเทอร์เน็ตและการเข้าถึงระบบที่เท่าเทียมกัน⁴ 2) ความยากง่ายในการเข้าถึงการเตรียมแพลตฟอร์มการเรียนรู้ และปฐมนิเทศให้ความรู้ในด้านการใช้ระบบ แพลตฟอร์มต่างๆ และเตรียมทีมสนับสนุน⁴ 3) ความเพียงพอต่อจำนวนผู้ใช้งาน มีอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง มีความเสถียร มีอุปกรณ์โครงสร้างพื้นฐานในอัตราส่วนที่เพียงพอ¹⁰ องค์กรประกอบ 3 การออกแบบรายวิชา มีแนวปฏิบัติสองด้าน คือ 1) การออกแบบรายวิชา มีเนื้อหาครอบคลุมทันสมัย มีกระบวนการเรียนรู้ วิธีการสอน สื่อการสอน และวิธีการประเมินผลเหมาะสม^{2,10} มอบหมายงานผ่านแพลตฟอร์มดิจิทัลเพื่อพัฒนาทักษะเชิงปฏิบัติ¹⁰ 2)การนำรายวิชาไปดำเนินการ ทำตามทีออกแบบไว้และสร้างสภาพแวดล้อมดิจิทัลให้นักศึกษาเข้าถึงอย่างเท่าเทียม¹⁰ องค์กรประกอบ 4 อาจารย์ มีแนวปฏิบัติสามด้าน คือ 1) ความรู้ด้านเนื้อหา คัดเลือกอาจารย์ตามความรู้ที่ตรงสาขาเพื่อถ่ายทอดเนื้อหาที่ทันสมัยและฝึกทักษะการปฏิบัติได้⁴ 2) ความรู้ด้านเทคโนโลยี พัฒนาอาจารย์ด้านเทคโนโลยีให้มีทักษะในการใช้เครื่องมือและแพลตฟอร์มดิจิทัลทันต่อการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี⁴ 3) ความรู้ด้านวิธีการสอน สร้างทีมนำในด้านการสอนที่ใช้เทคโนโลยี แต่งตั้งผู้รับผิดชอบงานโดยตรงส่งเสริมการจัดสภาพแวดล้อมดิจิทัล^{4,24} องค์กรประกอบ⁵ นักศึกษา มีแนวปฏิบัติสามด้าน คือ 1) การเตรียมนักศึกษา ปฐมนิเทศทุกครั้ง สอนให้รู้จักวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเอง ก่อนจัดการเรียนการสอนอีเลิร์นนิ่ง¹⁹ 2)การบริการที่นักศึกษาได้รับ ให้ความช่วยเหลือทางด้านวิชาการ การใช้เทคโนโลยี การใช้แพลตฟอร์มต่างๆ² 3)การประเมินนักศึกษา ประเมินระหว่างเรียน หลังเรียนและเมื่อจบรายวิชา โดยใช้การประเมินที่ถูกต้องและน่าเชื่อถือ¹⁴ องค์กรประกอบ 6 การสอน มีแนวปฏิบัติสามด้าน คือ 1) วิธีการสอน สอนแบบเชิงรุก เน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียน กระตุ้นการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ฝึกวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเอง¹⁴ 2) การใช้สื่อการสอน สื่อการสอนที่มีเทคโนโลยีเข้ามาเกี่ยวข้อง มอบหมายงานบนแพลตฟอร์ม

ดิจิทัล เน้นการใช้สื่อทางเทคโนโลยีที่หลากหลาย¹⁸ 3) การปฏิสัมพันธ์ระหว่างการสอนกระตุ้นให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ผ่านทางดิจิทัล ส่งเสริมให้ทำกิจกรรมต่างๆ ผ่านทางดิจิทัล^{4,18} องค์กรประกอบ⁷ การประเมินผล มีแนวปฏิบัติสองด้านคือ 1) ประเมินรายวิชา เพื่อการปรับปรุงรายวิชา โดยใช้วิธีประเมินที่หลากหลายครอบคลุมแต่ละช่วงเวลาของการเรียน^{2,18} 2) ประเมินระบบการจัดการเรียนการสอน ประเมินระบบหรือแพลตฟอร์มและความพึงพอใจต่อระบบ¹⁴ ทั้งเจ็ดองค์ประกอบ นำเทคโนโลยีมาใช้ในระบบการจัดการเรียนการสอนอีเลิร์นนิ่งตามความต้องการการใช้งาน บริหารตามขั้นตอนของ PIE Model ในขั้นตอนการนำไปปฏิบัติมีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีทุกองค์ประกอบ ส่วนขั้นตอนการวางแผนและการประเมินผล ยังเน้นการใช้เทคโนโลยีร่วมกับเครื่องมือหรือวิธีการแบบดั้งเดิม^{16,17}

ในการตรวจสอบคุณภาพแนวปฏิบัติด้านการบริหารระบบการจัดการเรียนการสอนอีเลิร์นนิ่งที่สร้างขึ้น ผู้เชี่ยวชาญที่ให้การรับรองมีเก้าคน คือ ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหาร การศึกษาสามคน ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารการจัดการสอนอีเลิร์นนิ่งในหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตสามคน และผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนอีเลิร์นนิ่งในหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตสามคน ประเมินคุณภาพในสี่ด้าน ได้แก่ 1) ความเหมาะสม¹⁵ ประเมินจากความถูกต้องของภาษา เนื้อหาที่ชัดเจน และความครอบคลุมในขั้นตอนการปฏิบัติ ผลการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าพิสัยระหว่างควอร์ไทล์ผ่านเกณฑ์ทุกข้อ แสดงว่าแนวปฏิบัติที่สร้างขึ้นมีความครบถ้วนและครอบคลุมตามบริบทของสถาบันพยาบาลเอกชน ที่อยู่ภายใต้กรอบมาตรฐานของสภาการพยาบาล^{12,14} 2) ความเป็นไปได้¹² ผลการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าพิสัยระหว่างควอร์ไทล์ผ่านเกณฑ์ทุกข้อ สะท้อนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่เห็นด้วยว่าแนวปฏิบัตินี้สามารถนำไปใช้ได้จริง¹⁵ 3)ความสอดคล้อง¹² ผลการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าพิสัยระหว่างควอร์ไทล์ผ่านเกณฑ์ทุกข้อสะท้อนแนวปฏิบัติเป็นไปตามข้อกำหนดสภาการพยาบาล¹⁶ และนโยบายของกระทรวงการอุดมศึกษาวิทยาศาสตร์วิจัยและนวัตกรรมที่ก้าวสู่มหาวิทยาลัยดิจิทัล ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาในต่างประเทศที่ใช้วิจัยแบบ Delphi study มีผู้เชี่ยวชาญ 14 คน ประเมินจำนวนสามรอบ ได้หกมาตรฐาน มีทั้งหมด 140 แนวปฏิบัติ⁷ 4) ด้านความเป็นประโยชน์¹² ผลการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าพิสัยระหว่าง ควอร์ไทล์ ผ่านเกณฑ์

ทุกข้อ ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเป็นไปในทิศทางเดียวกันว่า แนวปฏิบัตินี้จะประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย¹⁵ การบริหารจัดการหลักสูตร⁷ และใช้เป็นแนวทางในการประเมินตนเอง เพื่อการพัฒนาปรับปรุงให้ดีขึ้นต่อไป^{15,16,21}

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการทำวิจัย

สถาบันการศึกษาพยาบาลสามารถนำแนวปฏิบัติการบริหารระบบการจัดการเรียนการสอนอีเลิร์นนิ่งด้วยองค์ประกอบทั้ง 7 ด้าน และบริหารแบบ PIE Model ไปดำเนินการ โดยบูรณาการเข้ากับแผนยุทธศาสตร์ของสถาบัน รวมถึงกำหนดผู้รับผิดชอบหลัก เพื่อให้การดำเนินงานเป็นระบบ และปรับปรุงพัฒนาได้อย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะที่จะทำวิจัยในครั้งต่อไป

สถาบันการศึกษาควรดำเนินการวิจัยที่มุ่งเน้นการยกระดับสมรรถนะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของอาจารย์พยาบาล โดยบูรณาการการพัฒนาศักยภาพดังกล่าวเข้ากับแผนพัฒนาบุคลากรของสถาบันอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ควบคู่กับการวิจัยเชิงปฏิบัติการ เนื่องจากอาจารย์พยาบาลทำหน้าที่เป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนการจัดการเรียนการสอนอีเลิร์นนิ่ง ตลอดจนเป็นผู้ผ่านการเปลี่ยนผ่านของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล

References

1. Preechakoon B, Molek R, Chuwongin D, Gongmuang P, & Sombutboon M. Nursing in data technology era. The Journal of Chulabhorn Royal Academy. 2020; 3(1): 19-39. (in Thai).
2. Tsang JTY, So MKP, Chong ACY, Lam BSY, & Chu AMY. Higher education during the pandemic: the predictive factors of learning effectiveness in COVID-19 online learning. Education Sciences. 2021;11(8): 1-15.
3. Saiz-Manzanares MC, Escolar-Llamazares MC, & González AA. Effectiveness of blended learning in nursing education. International Journal of Environmental Research and Public Health. 2020; 17(5): 1-15.
4. Roddy C, Amiet DL, Chung J, Holt C, Shaw L, McKenzie S, et al. Applying best practice online learning, teaching, and support to intensive online environments: an integrative review. Frontiers in Education. 2017; 2(59): 1-10.
5. Cantamessa P. Nurse faculty knowledge of best practices in online pedagogy. Journal for Leadership and Instruction. 2018; 17(1): 8-12.
6. Mulu MM, & Nyoni CN. Standards for evaluating the quality of undergraduate nursing e-learning program in low- and middle-income countries: a modified delphi study. BioMed Central Nursing. 2023; 22(73): 1-12.
7. Almasi S, Cheraghi F, Dehghani M, Ehsani S, Khalili A, & Alimohammadi N. Effects of problem, intervention, evaluation (PIE) training on the quality of nursing documentation among students of Hamadan University of Medical Sciences, Hamadan, Iran. Strides in Development of Medical Education. 2019; 15(1): 1-6.
8. Lunenburg FC, & Ornstein AO. Educational administration: concepts and practices. 7th ed. Thousand Oaks (CA): SAGE Publications; 2020.
9. Creswell JW. Educational Research: Planning, Conducting, and Evaluating Quantitative and Qualitative Research. 4th ed. London: Pearson; 2012.
10. Wasfy NF, Abouzeid E, Abdel Nasser A, Ahmed SA, Youssry I, Hegazy NN, et al. A guide for evaluation of online learning in medical education: a qualitative reflective analysis. BioMed Central Medical Education. 2021; 21(1): 1-14.
11. Authement RS, & Dormire SL. Introduction to the online nursing education best practices guide. SAGE Open Nursing. 2020; 25(6): 1-6.

12. Olasina G. Factors of best practices of e-learning among undergraduate students. *Knowledge Management and E-Learning*. 2018; 10(3): 265–89.
13. Suwathanpornkul I. *Educational Research: Concepts and Applications*. 2nd ed. Bangkok: Chula University Press; 2019. (in Thai).
14. Creswell JW. *Research design: qualitative, quantitative, and mixed methods approach*. 4th ed. Thousand Oaks (CA): SAGE Publications Inc.; 2014.
15. Guskey TR. *Evaluation professional development*. Thousand Oaks (CA): Corwin Press; 2000.
16. Obmerga FS. Best practices of e-learning in nursing education: a systematic literature review. *International Journal of Research and Scientific Innovation*. 2024; 11(3): 403–17.
17. Jiraro P. An analysis of the median and inter-quartile range from a rating scale by assigning weights and without assigning weights to members of the same score. *Journal of Education Burapha University*. 2021; 32(1): 1-13.
18. Authement RS, & Dormire SL. Introduction to the online nursing education best practices guide. *SAGE Open Nursing*. 2020; 25(6): 1-6.
19. Siritarungsri B. The management of online learning and teaching: towards the professional standards framework for teaching and supporting learning in higher education. *The Journal of Chulabhorn Royal Academy*. 2021; 20(3): 1–17. (in Thai).
20. Thailand Nursing and Midwifery Council. *Competencies of registered nurses*. Bangkok: Siriyoed Publishing; 2018. (in Thai).
21. Charoenwong Z, Keskomon T, & Tamsat A. Virtual classroom in teaching and learning for nursing students in digital age. *Journal of The Royal Thai Army Nurses*. 2018;19(2): 120–8. (in Thai).